

anden lovgivning, medmindre dette undtagelsesvis har særlig lovhjemmel. Hvis bestemmelser i anden lovgivning medfører, at de arbejder eller anlæg, som lokalplanen omhandler, kun kan udføres efter tilladelse fra anden myndighed end kommunalbestyrelsen, bør det udtrykkeligt angives i planen. Har kommunalbestyrelsen derimod kompetence til selv at meddele en nødvendig tilladelse efter anden lovgivning, må man gå ud fra, at sådan tilladelse også vil blive meddelt.

Det må imidlertid anses for uheldigt, dersom væsentlige betingelser for planens virkeliggørelse ikke er endeligt afklaret ved kommunalbestyrelsens vedtagelse af forslaget til lokalplan.

F. eks. er det forekommet, at en bygnings- eller byplanvedtægt tilsyneladende har åbnet mulighed for bebyggelse på et fredskovpligtigt areal eller på et areal, der er omfattet af en af naturfredningslovens byggelinier og derfor kun måtte bygges med fredningsnævnets tilladelse. En sådan vedtægt kan være i høj grad villledende for borgerne. I de anførte eksempler bør kommunalbestyrelsen derfor først få afklaret forholdet til henholdsvis skovloven og naturfredningsloven, i sidstnævnte henseende enten ved at opnå dispensation fra fredningsnævnet eller ved at søge byggelinien helt ophævet af miljøministeren, jfr. cirkulære af 14. maj 1973 fra ministeriet for kulturelle anliggender.

Et yderligere eksempel på betydningen af det foreslåede stk. 2 foreligger i tilfælde, hvor lokalplanforslaget forudsætter opførelse eller indretning af en virksomhed, der er omfattet af kravet om godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Hvis amtsrådet eller hovedstadsrådet har kompetencen til at meddele denne godkendelse, må lokalplanforslaget indeholde oplysning herom, og planen bør normalt ikke vedtages endeligt af kommunalbestyrelsen, før forholdet til miljøbeskyttelsesloven er blevet afklaret.

Det fremgår af lovforslagets § 39, at de generelle bebyggelsesregulerende forskrifter i loven kan fraviges — lempes såvel som skærpes — i en lokalplan. Dette svarer til gældende ret i forholdet mellem de almindelige bebyggelsesregulerende forskrifter i byggeoven og bl. a. partielle byplanvedtægter i medfør af byplanloven.

Til § 20.

Det foreslås, at en lokalplan altid skal være ledsaget af oplysning om forslagets baggrund. Da lokalplanen ifølge lovforslagets § 19, stk. 1, ikke må indeholde bestemmelser i strid med kommunens dispositionsplan, er det naturligt særligt at fremhæve oplysning om, hvorledes lokalplanen forholder sig til

dispositionsplanen. Redegørelsen foreslås endvidere at skulle indeholde oplysning om, hvorledes lokalplanen forholder sig til den øvrige planlægning, der måtte være udført for det område, som lokalplanen omfatter.

Det må antages, at den omhandlede redegørelse i mange tilfælde vil kunne svare til den motiverede indstilling, som forelægges kommunalbestyrelsen samtidig med forslaget til lokalplan. Der vil således næppe blive tale om en væsentligt øget arbejdsbyrde for de kommunale forvaltninger, når lovforslaget forlanger en sådan redegørelse bilagt lokalplanen, men oplysningerne vil for de berørte grundejere m. v. og for offentligheden belyse sammenhængen i planlægningen af et område.

Redegørelsen bør normalt optages som bestanddel af lokalplanen, men kan eventuelt være et særligt bilag. Det væsentlige er, at redegørelsen følger med forslaget til lokalplan, når dette offentliggøres.

Lovforslagets § 20 er en uændret gentagelse af 2. led i det oprindelige lovforslags § 15.

Til § 21.

Paragraffen omhandler den almindelige offentliggørelse af et eller flere forslag til en lokalplan og er — bortset fra en ændret redaktion af stk. 2 og en tilføjelse i stk. 3 — ens-lydende med § 17 i det oprindelige lovforslag.

Kravet om almindelig offentliggørelse af et lokalplanforslag svarer i princippet til gældende ret for så vidt angår byplanvedtægter og bygningsvedtægter med bestemmelser om grundkredse og byggeområder, jfr. byplanlovens § 7, stk. 1, og byggeovens § 16, stk. 3. Derimod forlanges der i den gældende lovgivning ikke offentliggørelse (og heller ikke individuelle underretninger til de berørte grundejere) af forslag til byggeområdefastlæggelser i Københavns kommune, reguleringsplaner eller beslutninger om et områdes ubebyggelighed eller om bevaring af en bebyggelses ydre fremtræden. Heller ikke byggeserivitutter offentliggøres som forslag.

Som tidligere anført vil lokalplaner fremtidigt afløse bl. a. de ovennævnte plantyper m. v. Lovforslagets § 21 vil derfor medføre en ønskelig udvidelse af offentlighedens indflydelse på kommunalbestyrelsens mere konkrete byplandispositioner.

For at der kan gives offentligheden reelle muligheder for at vurdere og debattere et lokalplanforslag, er det i lovforslagets §§ 19 og 20 foreslået, at en lokalplan — og dermed også forslaget — skal indeholde oplysning om formålet med planen og om dens indhold, baggrund og betydning. Denne bestemmelse foreslås i § 21, stk. 1, suppleret med, at kommunalbestyrelsen samtidig med offentliggørel-